

הורד האדום, הקטן

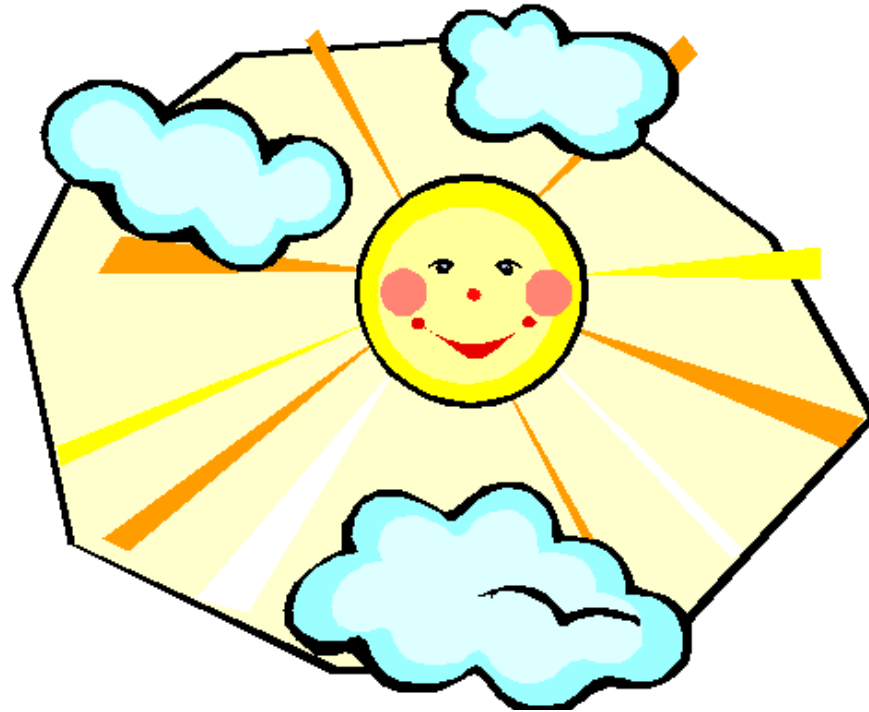
על פי ס.צ.בריאנט

היה היה פעם ורד קטן ואדום, והוא חי בבית קטן וחשוך תחת האדמה. יום אחד הוא ישב שם לבדו. מסביב היה שקט גמור אך פתאום הוא שמע דפיקות. טפ-אפ-אפ נשמע ליד הדלת.

"מי זה?" הוא שאל.
"זה גשם" אמר קול עדין ושקט "והייתי רוצה להיכנס."
"לא, אינך יכול להיכנס אמר הורד. אך מאוחר יותר הוא שמע שוב קול טפ-טפ-טפ ליד החלון.

"מי זה?" הוא שאל.
"זה אני, גשם" ענה קול חלוש "ואני רוצה להיכנס."
"לא, אינך יכול להיכנס" אמר הורד.
הרבה, הרבה זמן היה הכל שקט. אך פתאום נשמעה איוושה חלשה ליד

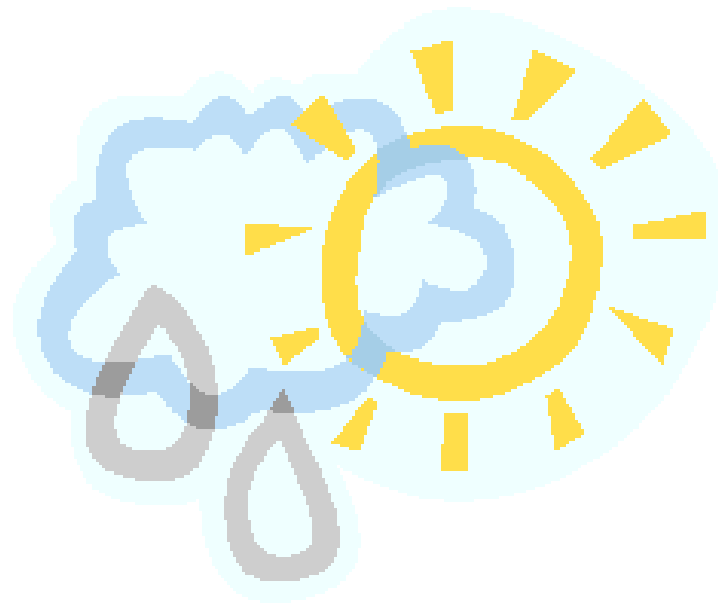

החלון: "ששש..ששש..ששש"
"מי זה?" שאל הורד הקטן והאדום..
"זה אני, קרן השמש" נשמע קול עליז "ואני רוצה להיכנס."

"לא.. לא.." "אינך יכולה להיכנס אמר הורד. והוא שוב ישב בשקט לבדו.
אך פתאום שמע רעש כלשהו ליד חור מנעול הדלת.
"מי שם?" שאל.

"זה אני, קרן השמש. אני מאוד רוצה להיכנס."
"לא, לא, אינך יכולה להיכנס"

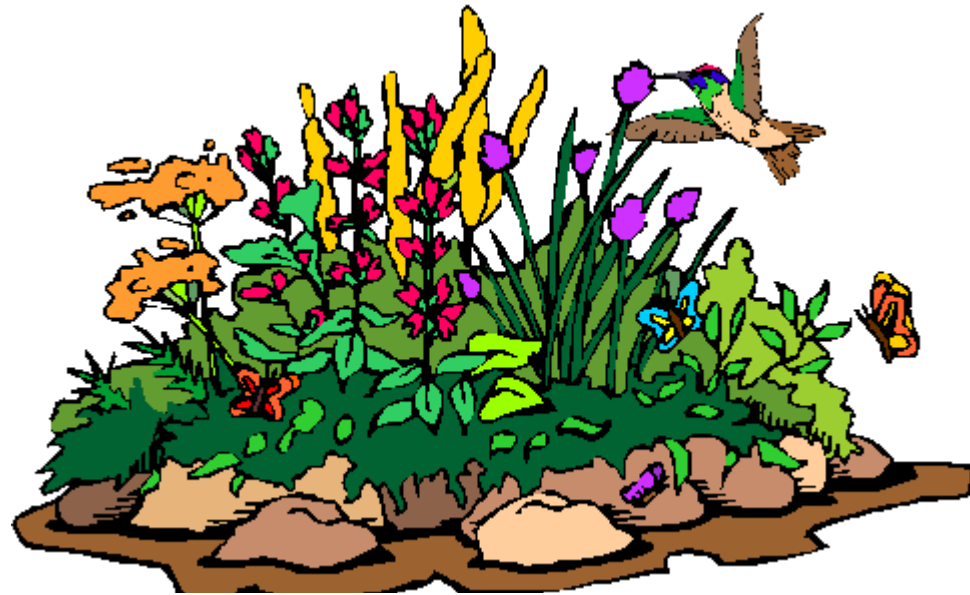
אך כשהוא ישב כך בשקט שמע שוב "טפ-טפ-טפ-טפ-" "וששש.. ששש.. ששש"
ליד הדלת, וליד החלון וגם במנעול הדלת.

"מי זה שם?" שאל.
"זה אנחנו, השמש והגשם, השמש והגשם. אנו רוצים להיכנס! רוצים
להיכנס! רוצים להיכנס!"

"נו כן!" אמר הורד הקטן והאדום "אם אתם שניים, הרי אצטרך להכניס אותכם."

והוא פתח קצת את הדלת כדי להכניס אותם. וכשהם נכנסו, אחת לקחה את יד קטנה אחת שלו, השני לקח את ידו השניה, והם רצו ורצו איתו ממש

אל פני האדמה. ואז אמרו: "תוציא את ראשך למעלה!" וכשהוא הוציא את ראשו, ראה שהוא בתוך גן יפה ביותר, שם גם פרחים אחרים הוציאו את ראשם. והוא נעשה הורד האדום הקטן היפה ביותר בכל הגן.